

Η εντύπωση της εκδρομής του Ιδρύματος Αικατερίνης Λασκαρίδη

Από τη Μιχαέλα Αλεξανδρίδη

Άντε πάλι... 3^η φορά στον Πειραιά, 3^η φορά στο Ίδρυμα Αικ. Λασκαρίδη. Δε θα το αντέξω. Αλλά πάλι καλά, είχαμε μουσική. Ένας άλλος ήταν κολλημένος στο τζάμι, γιατί δεν είχε τον κολλητό του. «Εκδρομή για γέλια». Μέχρι στιγμής η καλύτερη εκδρομή με προορισμό Πειραιά. Τις εκδρομές που είναι να πάμε στον Πειραιά τις θεωρώ αιώνιες, σαν να ταξιδεύεις με αεροπλάνο από Ελλάδα προς Αμερική, πολύ βαρετές. Σ' αυτή εδώ κάνω εξαίρεση. Όλοι (οι Ολυμπιακοί) περιμένουν να δουν το στάδιο του Ολυμπιακού, το γήπεδο «Καραϊσκάκη». Εγώ, επειδή ήξερα ότι αυτό ήταν κοντά στο ΣΚΑΪ, έλεγα: «να αυτό είναι το ΣΚΑΪ, εκεί είναι το ΣΚΑΪ, που είναι το ΣΚΑΪ; Να το ΣΚΑΪ. Να και το γήπεδο». Άρχισαν να ουρλιάζουν όλοι μαζί τον ύμνο του Ολυμπιακού. Μετά από λίγα λεπτά,

φτάσαμε... Όχι ακριβώς φτάσαμε, τι να κάνουμε, όμως, το Ίδρυμα Λασκαρίδη έχει 3 κτήρια. Περπατήσαμε μερικά μέτρα, μας έκανε καλό. Μόλις μπήκαμε, μας συστήθηκαν, συστηθήκαμε κι εμείς σ' αυτές, χωριστήκαμε σε ομάδες και ξεκίνησε το πρόγραμμα... Το πρόγραμμα είχε θέμα το περιβάλλον και πιο συγκεκριμένα, ένα χωριό που έγινε πόλη. Για μένα και την φίλη μου ήταν το καλύτερο πρόγραμμα που έχει γίνει στο Ίδρυμα Αικ. Λασκαρίδη. Ζωγραφίσαμε, συναγωνιστήκαμε, κατασκευάσαμε και κάναμε μια δραστηριότητα. Ήμασταν χωρισμένοι σε 4 ομάδες (δηλ. 4 εξάδες), με σκοπό να συζητήσουμε τι θα μπορούσαμε να κάνουμε στο σχολείο, για να το κάνουμε «πιο φιλικό στο περιβάλλον». Δύο ομάδες είχαν σκεφτεί μόνο μία ώρα μάθημα και τις υπόλοιπες να κάνουμε διάλειμμα και να παίζουμε, άσχετο. Μετά έρχεται η σειρά της ομάδας μου, είπαμε ότι θα μπορούσαμε να φυτέψουμε κουκούτσια φρούτων και

λαχανικών, έτσι ώστε να καλλιεργούμε φρούτα και λαχανικά, σχετικό. Ήρθε και η σειρά της τελευταίας ομάδας... Είπε να αλλάξουμε το χρώμα των τοίχων του σχολείου, βάφοντάς τους και μετά να κάνουμε meeting. Τώρα που κολλάει η μπογιά με το περιβάλλον και το meeting, δεν ξέρω. Μ' αρέσει που το ενέκρινε η δασκάλα του προγράμματος. Χριστός και Παναγία. Και ποιος νίκησε: η μπογιά, 7-18. Έλα Χριστέ και Παναγιά. Τουλάχιστον δεν κάναμε συζήτηση το τι θα κάναμε στ' αλήθεια στο σχολείο για το περιβάλλον. Τέλος πάντων, εγώ πέρασα ωραία. Παρόλο που τσαντίστηκα λίγο...